

مقایسه خواص مکانیکی نانوکامپوزیتهای پلیپروپیلن/خاک رس و پلی اتیلن/خاک رس

ابوطالب فروغ فرد^۱، علی پورکمالی انارکی^{۲*}، اسماعیل قاسمی^۳

- ۱- دانشجویی کارشناسی ارشد، مهندسی مکانیک، دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی، تهران
- ۲- استادیار مهندسی مکانیک، دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی، تهران
- ۳- دانشیار مهندسی پلیمر، پژوهشگاه پلیمر و پتروشیمی، تهران
- * تهران، صندوق پستی ۱۶۷۸۸-۱۶۳، ali_pourkamali@srttu.edu

چکیده- در این تحقیق، نانوکامپوزیتهای پلیپروپیلن و پلی اتیلن محتوای نانوذرات خاک رس (۰ تا ۷ درصد وزنی) و سازگاردهای PE-g-MA و PP-g-MA (۳ درصد وزنی) با به کارگیری اکسترودر دوبیچه و قالب‌گیری تزریقی تولید شد. شکل‌شناسی نمونه‌ها با میکروسکوپ الکترونی FESEM مطالعه شد. خواص مکانیکی نمونه‌های مختلف به وسیله تست‌های کشش و ضربه آیزود مطالعه شد. نتایج آزمایش‌ها نشان می‌دهد افزودن نانوذرات خاک رس به LLDPE باعث افزایش استحکام کششی، استحکام تسلیم، مدول کششی و کاهش استحکام ضربه و کرنش شکست ترکیبات نسبت به پلیمر خالص می‌شود. طراحی آزمایش‌ها، تحلیل آماری و بهینه‌سازی خواص مکانیکی به کمک نرم‌افزار مینی‌تب ۱۶ و روش طراحی مخلوط انجام شد. نتایج نشان داد بین ترکیب‌های بر پایه پلیپروپیلن و پلی اتیلن به ترتیب ترکیب شامل LLDPE استحکام ضربه درصد خاک رس بهترین خواص مکانیکی را داراست. ترکیب‌های شامل PP مدول کششی بهتر و ترکیب‌های شامل LLDPE استحکام ضربه بهتری دارند.

کلیدواژگان: خواص مکانیکی، پلیپروپیلن، پلی اتیلن، خاک رس، تحلیل آماری، نانوکامپوزیت

Comparison of mechanical properties of PP / NANOCLAY and LLDPE / NANOCLAY nanocomposites

A. Forughfard¹, A. Pourkamali Anaraki^{2*}, E. Ghasemi³

1- MSc. Student, Mech. Eng., Shahid Rajaee Teacher Training Univ., Tehran, Iran

2- Assist. Prof., Mech. Eng., Shahid Rajaee Teacher Training Univ., Tehran, Iran

3- Assoc. Prof., Polym. Eng., Polymer and Petrochemical Institute, Tehran, Iran

* P. O. B. 16788-163 Tehran, ali_pourkamali@srttu.edu

Abstract- In this study, nanocomposites based on polypropylene and polyethylene containing 0 to 7phr of nanoclay and 3phr of maleated polypropylene (PP-g-MA) and maleated polyethylene (PE-g-MA) as compatibilizer were prepared by melt compounding followed by injection molding. Morphology of the mixtures was carried out through Field Emission Scanning Electron Microscopy (FESEM). Mechanical properties of different samples were examined empirically by tension and izod impact tests. Test results show that the addition of clay particles to the PP and LLDPE, increases the tensile strength, yield strength, tensile modulus and decreases impact strength and elongation at break compared to pure polymer. The mixture design method and Minitab16 software were utilized for designing the tests, statistical analyses, and optimization the mechanical properties of the mixtures. Results showed that the in compounds based on polypropylene and polyethylene, respectively, compounds includes 3.96 and 2.12percent clay has the best mechanical properties. Blends base on PP have better tensile modulus and LLDPE blends have better impact strength.

Keywords: Mechanical Properties, Polymer, Clay, Statistical Analysis, Nanocomposites.

خاک رس با زنجیرهای بلند آلکیل پوشانده شده است، استفاده می‌شود [۹-۵]. علاوه بر این، برای افزایش سازگاری ذرات نانومتری با ماتریس پلیمری، از پلیمر گرافیت شده با مالئیک آنیدرید، که یک ترکیب قطبی است، نیز درون ترکیبات استفاده می‌شود تا زنجیرهای پلیمر بتوانند مابین لایه‌های خاک رس قرار گرفته و ساختار اکسفولیت یا ورقه‌ای شده تشکیل گردد. در این زمینه تحقیقات زیادی انجام شده است که نتایج نشان می‌دهد استفاده از PE-g-MA و PP-g-MA مناسب است [۱۱-۹].

بهطور کلی در تهیه نانوکامپوزیتها روش‌های مختلفی استفاده می‌شود که تحقیقات پیشین نشان می‌دهد مناسب‌ترین روش اختلاط در حالت مذاب مستقیم پلیمر با خاک رس اصلاح شده است [۱۲، ۱۳].

آراجو و همکارانش [۱۴] خواص مکانیکی و گرمایی نانوکامپوزیت حاصل از پلی‌اتیلن و ذرات خاک رس را بررسی کردند. در این مطالعه از مونت موریلونیت به عنوان تقویت‌کننده و از نمک‌های آمونیوم به عنوان سازگاردهنده استفاده شد. نتایج حاصل از آزمایش‌های کشش و ضربه نشان داد که مدول کششی نانوکامپوزیت نسبت به پلی‌اتیلن خالص افزایش پیدا می‌کند. در صورتی که استحکام تسلیم کاهش پیدا می‌کند. همچنین افزایش طول تا نقطه شکست و استحکام ضربه ایزود نیز کاهش پیدا می‌کند.

کیوجو و همکارانش [۱۵] خواص مکانیکی و مورفولوژی نانوکامپوزیت با پایه پلی‌اتیلن و نانوذرات MMT به عنوان تقویت‌کننده را بررسی کردند. نتایج حاصل از تست‌های کشش و ضربه نشان داد که با افزایش درصد وزنی ذرات خاک رس از ۰ تا ۵ درصد، استحکام کششی به سرعت افزایش می‌یابد و در درصدهای وزنی بین ۵ تا ۷ درصد این افزایش کمتر بوده است.

این در حالی است که استحکام ضربه تقریباً ثابت بود. سانتوز و همکارانش [۱۶] تحقیقی جهت بهینه‌سازی خواص مکانیکی نانوکامپوزیت بر پایه پلی‌پروپیلن و نانوذرات خاک رس به عنوان تقویت‌کننده انجام دادند. در این تحقیق از C-15A و C-20A و ترکیب آن‌ها استفاده شده است. در ضمن از PP-g-MA به عنوان سازگاردهنده استفاده شده است.

یانگ تانگ و همکارانش [۱۳] نانوکامپوزیت پلی‌پروپیلن و خاک رس را با روش اکستردور دوپیچه تهیه کردند. در این

۱- مقدمه

در سال‌های اخیر نانوکامپوزیتهای پلیمر-خاک رس هم در صنعت و هم در تحقیقات مورد توجه زیادی قرار گرفته‌اند، زیرا وقتی که با میکرو و ماکرو-کامپوزیتهاي معمولی و یا پلیمرهای خالص مقایسه می‌شوند، بهبود چشمگیری در خواص آن‌ها مشاهده می‌شود. پلی‌اتیلن و پلی‌پروپیلن از دسته پلی‌olfین‌ها، به‌واسطه قیمت پایین، وزن کم، فرایندپذیری و خصوصیات بازیافتی خوب، از جمله پرکاربردترین پلیمرها در تهیه نانوکامپوزیتهاي پلیمر-خاک رس هستند [۳-۱].

نانو خاک رس صفحاتی با ضخامت ۱ نانومتر و عرض بین ۱۰۰ تا ۱۰۰۰ نانومتر هستند. مرسم‌ترین خاک رس‌های مورد استفاده مونت موریلونیت، هکتوریت و ساپوینت هستند. مونت موریلونیت ساختاری کریستالی شامل یک اکتاهدرال آلومینا یا منگنز است که با دو لایه تترا هدرال سیلیکا احاطه شده است. از مزایای مونت موریلونیت می‌توان به قیمت پایین، نسبت مساحت به جرم بسیار بزرگ، نسبت منظر بالا و ویژگی متورق شدن خوب اشاره کرد. حضور این ذرات در نسبت‌های بسیار کم می‌تواند موجب بهبود قابل توجهی در پایداری حرارتی و خواص مکانیکی شود، بهویژه اگر به خوبی در ماتریس توزیع شده باشند [۴].

ترکیب پلیمرهای پلی‌olfینی غیرقطبی با لایه‌های باردار، قطبی و آبدوست سیلیکاتی آسان نیست، اما خواص فیزیکی-مکانیکی و فرایندپذیری آن‌ها استفاده از این بسترهای را در صنعت رواج داده است. مخلوط فیزیکی لایه‌های سیلیکاتی و پلیمر توانایی تشکیل نانوکامپوزیت را ندارند، چرا که باعث وجود آمدن فازهای پراکنده می‌شوند. برهم‌کنش فیزیکی بسیار جزئی بین اجزای آلی و غیرآلی در سیستم‌های امتصاص‌ناپذیر منجر به دستیابی خواص نه‌چندان مطلوب مکانیکی و حرارتی می‌شود. در مقابل، برهم‌کنش قوی بین لایه‌های سیلیکات و زمینه پلیمری در این نانوکامپوزیتها باعث می‌شود که فازهای آلی و غیرآلی به خوبی در مقیاس نانو در هم پخش شوند که درنتیجه خواص یکنواختی را از این سیستم‌ها در مقایسه با همتای میکرومتری و پلیمر خالص شاهد خواهیم بود. برای این منظور، در تهیه نانوکامپوزیت پلی‌اتیلن-خاک رس و پلی‌پروپیلن-خاک رس، برای سازگاری خاک رس با پلیمر غیرقطبی از خاک رس اصلاح شده با اصلاح‌کننده‌های آلی که در آن سطوح قطبی

جدول ۱ مشخصات پلیپروپیلن

واحد	مقدار	روش تست	خواص
gr/10min	۱۰.۷	ASTMD-1238	MFI230°C/2.16Kg
kg/cm ²	۳۳۰	ASTMD-638	استحکام کششی
	۵۰۰	ASTMD-638	افزایش طول تا شکست
kg.cm/c m	۲	ASTMD-256	استحکام ضربه آیزود

جدول ۲ مشخصات فنی پلی اتیلن LLDPE-0209

واحد	مقدار	روش تست	خواص
gr/10min	۱۰.۷	ASTMD-1238	MFI
kg/cm ²	۳۳۰	ASTM D-1505	چگالی
MPa	۵۰۰	ASTM D-882	استحکام تسلیم
%	۲	ASTM D-882	افزایش طول تا شکست

جدول ۳ خواص کلوژیت ۱۵ A

واحد	مقدار	روش تست	خواص
gr/10min	۱۰.۷	ASTMD-1238	MFI
kg/cm ²	۳۳۰	ASTM D-1505	چگالی
MPa	۵۰۰	ASTM D-882	استحکام تسلیم
%	۲	ASTM D-882	افزایش طول تا شکست

۲-۲ روشهای و دستگاهها

برای ساخت کامپوزیتها از دستگاه اکسترودر دوبیچه همسوگرد مدل P8.2E WLE ZSK25 ساخت کشور آلمان با مشخصات فنی $L/D=40$ و $D=25\text{ mm}$ استفاده گردید. در حین ساخت محدوده دمایی اکسترودر با توجه به دمای ذوب پلیمر به ترتیب از قسمت ورود مواد 190°C , 180°C , 175°C , 170°C و 160°C درجه سانتی گراد قرار داده شد و سرعت حرکت پیچه ها 250 rpm تنظیم گردید. ترکیب نمونه های ساخته شده مطابق جدول های ۴ و ۵ می باشد.

جدول ۴ ترکیب درصد نمونه های PE تهیه شده

نمونه	درصد وزنی LLDPE	درصد وزنی PE-g-MA	درصد وزنی PE	درصد وزنی کلوژیت ۱۵A
PE1	۱۰۰	.	.	.
PE2	۹۵/۲۵	۳	.	۱/۷۵
PE3	۹۳/۵	۳	.	۳/۵
PE4	۹۱/۷۵	۳	.	۵/۲۵
PE5	۹۰	۳	.	۷
PE6	۹۶/۵	.	۳	۳/۵

تحقیق، خاک رس با درصد وزنی ۱۰ درصد و پلیپروپیلن پیوند زده شده با مالئیک انیدرید (PP-g-MA) با نسبت وزنی ۱:۱ نسبت به خاک رس استفاده شد. در آنالیز SEM پراکندگی یکنواخت لایه های سیلیکات در مقدار ۳ تا ۵ درصد خاک رس مشاهده می شود. در مقادیر بالاتر خاک رس (۱۰ درصد) در نانوکامپوزیت کلوخه های لایه ها دیده می شود. با افزایش میزان خاک رس مدول کششی افزایش می یابد، ولی مقاومت ضربه کاهش می یابد.

جعفری نژاد و همکاران [۱۷] نانوکامپوزیت پلیپروپیلن- خاک رس را با استفاده از روش اختلاط مذاب مستقیم پلیپروپیلن و خاک رس اصلاح شده تهیه کردند. نتایج نشان داد مدول یانگ نانوکامپوزیتهای پلیپروپیلن- خاک رس با افزایش درصد وزنی خاک رس افزایش می یابد.

سرائیان و همکارانش [۱۸] مدول کششی و خمشی نانوکامپوزیتهای پلیمر خاک رس را بررسی کردند و نشان دادند با افزایش درصد خاک رس مدول کششی و خمشی افزایش می یابد.

۲- مواد و روش ها

۲-۱ مواد

در این تحقیق، پلیپروپیلن PP-۰۸۰۰ محصول شرکت پتروشیمی بندر امام خمینی استفاده شد. بنا به گزارش کارخانه، این نوع پلیپروپیلن برای ساخت لوازم منزل، لوازم تحریر، وسایل بیمارستانی، اسباب بازی و محفظه های مورد استفاده در بسته بندی مواد غذایی به کار برده می شود. مشخصات فنی ارائه شده توسط کارخانه در جدول ۱ آمده است.

همچنین از LLDPE-۰۲۰۹ محصول شرکت پتروشیمی تبریز استفاده شده است که مشخصات آن در جدول ۲ آورده شده است. این ماده کاربردهای متعددی در زمینه بسته بندی مواد غذایی، مواد شوینده، داروها، مخازن، انواع درپوش ها و کلاهک ها و لوله های تحت فشار گاز دارد.

از کلوژیت ۱۵A، که یک مونت موریلیونیت طبیعی اصلاح شده با نمک آمونیوم است، استفاده شده است. این نانوذرات به منظور بهبود خواص مکانیکی و فیزیکی به پلیمرها افزوده می شوند. خواص کلوژیت مورد استفاده در جدول ۳ آورده شده است. برای سازگاری نانوذرات خاک رس با زمینه پلیمری از PE-g-MA و PP-g-MA استفاده شد.

۲-۳- خواص مکانیکی

خواص مکانیکی مختلف نانوکامپوزیتها مانند استحکام کششی، استحکام تسلیم، مدول کششی، کرنش شکست و استحکام ضربه بر حسب درصد خاک رس اصلاح شده اندازه‌گیری شده و در زیر آورده شده است. همان‌طور که از شکل ۲ مشاهده می‌شود، استحکام کششی، استحکام تسلیم و مدول کششی نانوکامپوزیتهای پلیپروپیلن-خاک رس و پلی‌اتیلن-خاک رس ابتدا با افزایش درصد خاک رس افزایش و سپس کاهش می‌یابد. عواملی که باعث افزایش خواص فوق می‌شوند عبارت‌اند از: ۱- افزایش مدول و استحکام کششی به‌سبب توانایی خاک رس در تحمل نیرو^[۸]، ۲- به‌دلیل استفاده از سازگارکننده PE-g-MA و PP-g-MA، بین گروه‌های آمونیوم هسته‌دوست خاک رس اصلاح شده و گروه‌های MA سازگاردهنده، پیوند تشکیل می‌شود که باعث افزایش مدول یانگ استحکام کششی و استحکام تسلیم می‌شود^[۱۶]، ۳- حجمی از پلیمر که بین صفحات خاک رس محدود می‌شود منجر به افزایش مدول و استحکام کششی می‌شود^[۱۴]، ۴- نانوذرات با ماتریس پلیمری وارد برهمنش شده و نوع برهمنش میزان مدول و استحکام کششی را تعیین می‌کند^[۱۵]. البته در صدهای بالای خاک رس باعث کاهش استحکام کششی، استحکام تسلیم و مدول کششی می‌شود که نشان می‌دهد در در صدهای وزنی بالا، لایه‌های خاک رس روی هم انباسته شده و باعث چسبندگی ضعیف نانوذرات خاک رس و ماتریس پلیمری می‌شود که سبب گسترشدن سریع‌تر ساختار تحت کشش می‌شود. همچنین، می‌توان گفت کلوجه‌شدن لایه‌های خاک رس باعث تمرکز تنفس و کاهش خواص مکانیکی می‌شود. خواص کششی نانوکامپوزیتهای با ماتریس PP در مقایسه با LLDPE بهتر است.

بررسی نتایج حاصل از تست کشنش نشان داد افزودن نانوذرات خاک رس باعث کاهش چشمگیر کرنش شکست نانوکامپوزیتها حاصل نسبت به پلیپروپیلن خالص می‌شود، زیرا حجمی از پلیمر بین صفحات خاک رس محدود می‌شود و بدون کرنش شکسته می‌شود. هرچه درصد وزنی نانو ذرات خاک رس بیشتر باشد، کاهش کرنش شکست نیز بیشتر است. کرنش شکست نانوکامپوزیتهای پلی‌اتیلن-خاک رس نسبت به LLDPE خالص کاهش می‌یابد. البته تغییرات کرنش شکست نانوکامپوزیتهای با ماتریس PP بیشتر از LLDPE است.

جدول ۵ ترکیب درصد نمونه‌های PP تهیه شده

نمونه	درصد وزنی PP	درصد وزنی PP-g-MA	درصد وزنی ۱۵A کلوژیت
PP1	۱۰۰	.	.
PP2	۹۵/۲۵	۳	۱/۷۵
PP3	۹۳/۵	۳	۳/۵
PP4	۹۱/۷۵	۳	۵/۲۵
PP5	۹۰	۳	۷
PP6	۹۶/۵	.	۳/۵

نمونه‌های کشش مطابق استاندارد ASTM D638 و نمونه‌های ضربه آیزود شیاردار مطابق استاندارد ASTM D256 تهیه گردیدند. دست کم پنج نمونه استاندارد کشش و ضربه از دستگاه قالب‌بریزی تریکی تهیه و برای انجام تست آماده شدند. میکروسکوپ الکترونی روبشی گسیل میدانی با نام هیتاچی مدل S-4160 ساخت ژاپن با ولتاژ کاری ۱۵kV جهت بررسی ریزساختار نانوکامپوزیتها، نحوه پراکندگی نانوذرات در زمینه، اندازه‌گیری ابعاد نانوذرات و گرفتن تصویر از مواد اولیه مورد استفاده قرار گرفت.

از نرم‌افزار مینی‌تب^{۱۶} و روش طراحی مخلوط بهمنظور طراحی آزمایش، تحلیل آماری و بهینه‌سازی استفاده شد. درجه طراحی برابر ۲ و درصد وزنی خاک رس بین ۷-۰ درصد و درصد سازگاردهنده ثابت و به مقدار ۳ درصد در نظر گرفته شد.

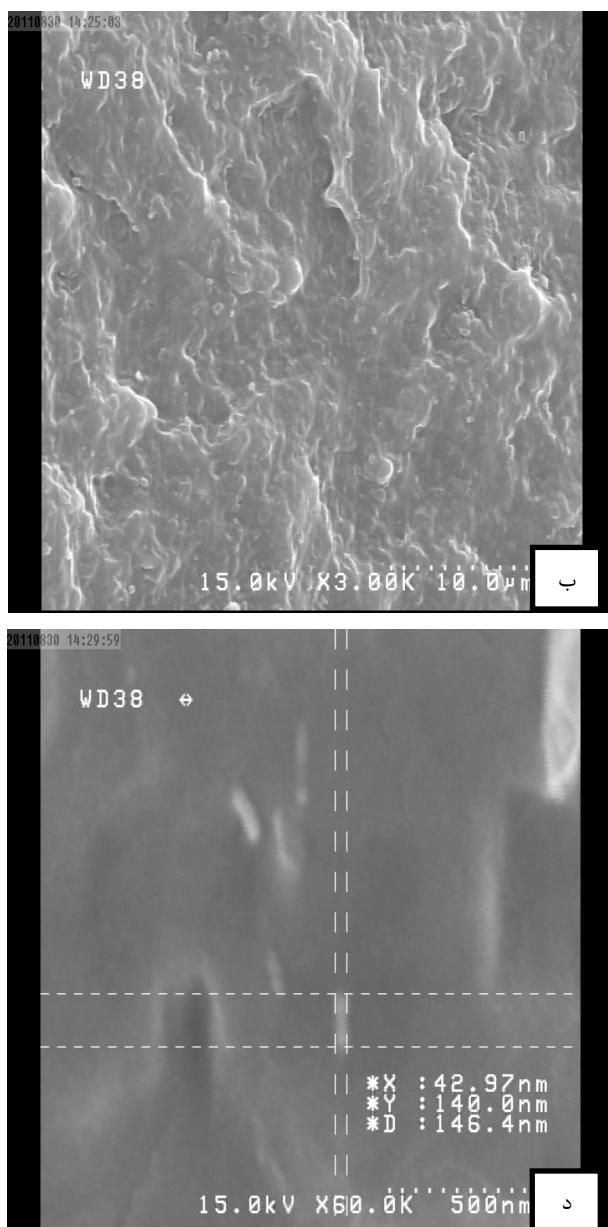
۳- بحث و نتایج

۳-۱- شکل‌شناسی

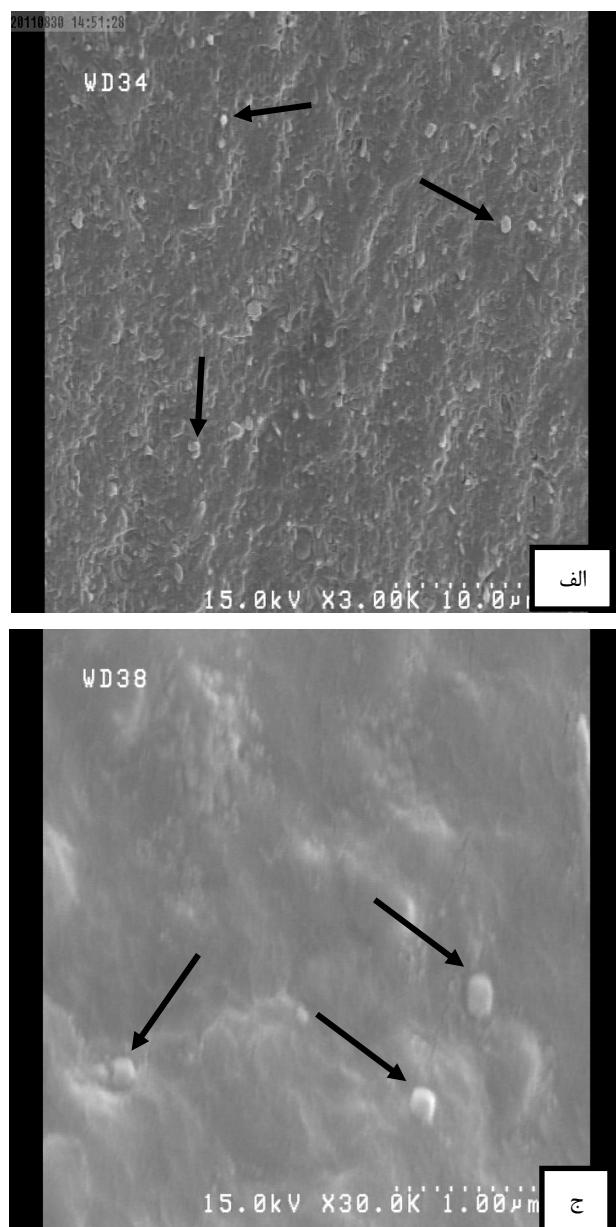
در شکل ۱ تصاویر FESEM ترکیبات PE^۳ و PE6 نشان داده شده است. همان‌گونه که از تصاویر مشاهده می‌شود، اضافه کردن PP-g-MA و PP-g-MA قابلیت پخش خاک رس اصلاح شده در ماتریس پلیمری را بهبود می‌بخشد و ساختار همگنی به وجود می‌آورد، زیرا PE-g-MA و PP-g-MA به‌دلیل قطبیت‌شان در فضای بین لایه‌ای خاک رس اصلاح شده نفوذ کرده و فاصله بین لایه‌ای را افزایش می‌دهند. بر عکس در غیاب سازگارکننده توزیع ذرات خاک رس اصلاح شده در ماتریس پلیمری کاهش یافته و لایه‌های خاک رس تجمع یافته و ساختار ناهمگنی به وجود می‌آورد.

۳-۳- تحلیل آماری

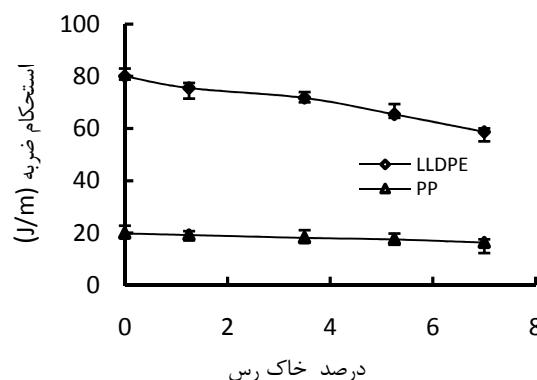
نتایج حاصل از تحلیل آماری با نرم افزار مینی تب در جدول های ۶ و ۷ نشان داده شده است. در این جدول ها ترکیب های بهینه با خواص مکانیکی ماکریزیم و درصد مواد تشکیل دهنده ترکیب های پیش بینی شده آورده شده است. همان طور که مشاهده می شود، برای ترکیب های با هر دو ماتریس PP و LLDPE، پلیمر خالص بیشترین استحکام ضربه به دلیل تمرکز تنش در اطراف نانوذرات خاک رس است که باعث ضعیف شدن موضعی نمونه و شروع ترک می شود [۷]. البته کاهش استحکام ضربه در ترکیبات بر پایه پلی اتیلن بیشتر است. شکل ۴ گویای این مطلب است.

نتایج حاصل از تست ضربه آیزود نشان داد افزودن نانوذرات خاک رس باعث کاهش استحکام ضربه نانوکامپوزیتهای حاصل نسبت به پلیپروپیلن و پلی اتیلن خالص می شود، به طوری که هرچه درصد وزنی خاک رس بیشتر باشد، این کاهش نیز بیشتر است. کاهش استحکام ضربه به دلیل تمرکز تنش در اطراف نانوذرات خاک رس است که باعث ضعیف شدن موضعی نمونه و شروع ترک می شود [۷]. البته کاهش استحکام ضربه در ترکیبات بر پایه پلی اتیلن بیشتر است. شکل ۴ گویای این مطلب است.

شکل ۱ تصاویر FESEM، (الف) PE۶، (ب) PP۳، (ج) PE۳، (د) PP۶

شکل ۴ استحکام ضربه کامپوزیت‌ها

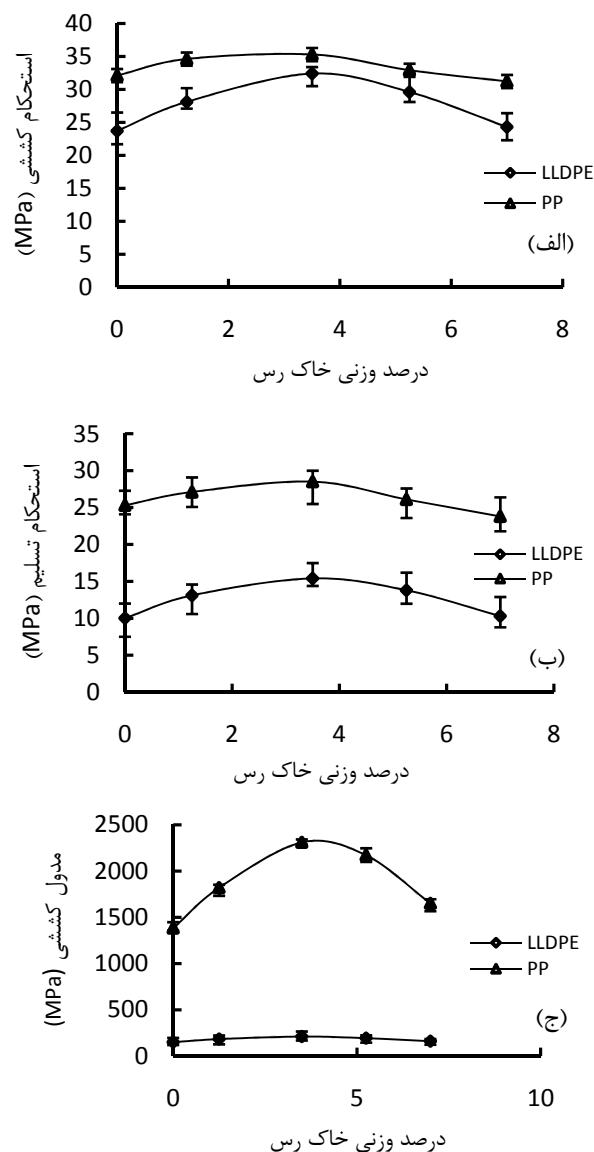
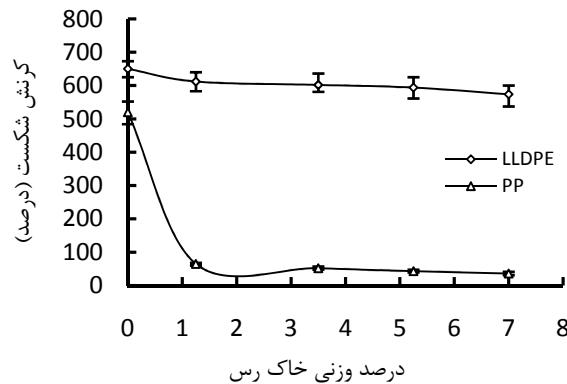
جدول ۶ ترکیب‌های بهینه با خواص مکانیکی ماقزیم، نانو کامپوزیت‌های با ماتریس PP

PP-g-MA	15A	درصد مواد ترکیب‌های بهینه	ماقزیم مقدار	خواص مکانیکی	پیش‌بینی شده
.	.	100	19/8 (J/m)	استحکام ضربه	
۳	۳/۱	۹۳/۹	۳۴/۸۷ (MPa)	استحکام کششی	
۳	۳/۹۶	۹۳/۰۴	۲۲۳۹/۱(MPa)	مدول کششی	
۳	۳/۱	۹۳/۹	۲۷/۹ (MPa)	استحکام تسلیم	
۳	۳/۹۶	۹۳/۰۴	۲۲۳۹/۱(MPa)	مدول کششی	
۳	۳/۹۶	۹۳/۰۴	۳۴/۶۸(MPa)	استحکام کششی	
۳	۳/۹۶	۹۳/۰۴	۲۷/۷(MPa)	استحکام تسلیم	
۳	۳/۹۶	۹۳/۰۴	۱۸/۰۶ (J/m)	استحکام ضربه	

جدول ۷ ترکیب‌های بهینه با خواص مکانیکی ماقزیم، نانو LLDPE کامپوزیت‌های با ماتریس

PE-g-MA	15A	LLDPE	درصد مواد ترکیب‌های بهینه	ماقزیم مقدار	خواص مکانیکی	پیش‌بینی شده
.	.	100		79/85(J/m)	استحکام ضربه	
۳	۳/۶	۹۳/۴		۳۱/۴۵(MPa)	استحکام کششی	
۳	۳/۷۵	۹۳/۲۵		۲۰۴/۶۸(MPa)	مدول کششی	
۳	۳/۶	۹۳/۴		۱۴/۹۷ (MPa)	استحکام تسلیم	
۳	۲/۱۲	۹۴/۸۸		۱۹۴/۳۲(MPa)	مدول کششی	
۳	۲/۱۲	۹۴/۸۸		۳۰ (MPa)	استحکام کششی	
۳	۲/۱۲	۹۴/۸۸		۱۴/۱(MPa)	استحکام تسلیم	
۳	۲/۱۲	۹۴/۸۸		۷۵/۰۸ (J/m)	استحکام ضربه	

ترکیب‌های شامل ۳/۹۶ و ۳/۷۵ درصد وزنی خاک رس به ترتیب برای ترکیب‌های با ماتریس PP و LLDPE بیشترین مدول کششی را دارند. برای هر دو ماتریس، مدول کششی ماقزیم نسبت به بقیه خواص مکانیکی در درصدهای بیشتر

شکل ۲ خواص مکانیکی نانو کامپوزیت‌ها، (الف) استحکام کششی
(ب) استحکام تسلیم (ج) مدول کششی

شکل ۳ کرنش شکست نانو کامپوزیت‌ها

ترکیب‌های با ماتریس PP مدول کششی بیشتر و ترکیب‌های با ماتریس LLDPE استحکام ضربه بیشتر دارند. ترکیب بهینه برای نانوکامپوزیت‌های با ماتریس‌های PP و LLDPE به ترتیب شامل ۳/۹۶ و ۲/۱۲ درصد وزنی خاک رس است.

۵- مراجع

- [1] Biswas M., Ray S. S., "Recent Progress in Synthesis and Evaluation of Polymer-Montmorillonite Nanocomposites", *AdvPolym Sci.*, No. 155, 2001, pp. 167-221.
- [2] Kato M., Okamoto H., Hasegawa N., Tsukigase A., Usuki A., "Preparation and Properties of Polyethylene-Clay Hybrids", *Polym. Eng. Sci.*, No. 43, 2003, pp. 1312-1316.
- [3] Hasegawa N., Okamoto H., Kato M., Tsukigase A., Usuki A., "Polyolefin-Clay Hybrids Based on Modified Polyolefins and Organophilic Clay", *Macromol Mater Eng.*, No. 280, 2000, pp. 76-79.
- [4] Vermogen A., Masenelli-Varlot K., Seguela R., Duchet-Rumeau J., Boucard J., Prele P., "Evaluation of the Structure and Dispersion in Polymer-Layered Silicate Nanocomposites", *Macromolecules*, No. 38, 2005, pp. 9661-9669.
- [5] Alexandre M., Dubois P., Sun T., Garces J. M., Jerome R., "Polyethylene-Layered Silicate Nanocomposites Prepared by the Polymerization-Filling Technique: Synthesis and Mechanical Properties", *Polymer*, No. 43, 2002, pp. 2123-32.
- [6] Gopakumar T. G., Lee J. A., Kontopoulou M., Parent J. S., "Influence of Clay Exfoliation on the Physical Properties of Montmorillonite/Polyethylene Composites", *Polymer*, No. 43, 2002, pp. 5483-5491.
- [7] Lin J. C., "Investigation of Impact Behavior of Various Silica-Reinforced Polymeric Matrix Nanocomposites", *Compos.*, No. 84, 2008, pp. 125-131.
- [8] Ding C., Jia D., He H., Guo B., Hong H., "How organo-montmorillonite truly Affects Thestructure and Properties of Polypropylene", *Polym Test*, No. 24, 2005, pp. 94-100.
- [9] Yehwang Feng B., "Melt Processing of Polypropylene/Clay Nanocomposites Modified with Maleated Polypropylene Compatibilizers", *Composites Part B*, 2004, pp. 111-124.
- [10] Wang K. H., Choi M. H., Koo C. M., Choi Y. S., Chung I. J., "Synthesis and Characterization of Maleated Polyethylene/Clay Nanocomposites", *Polymer*, No. 42, 2001, pp. 9819-9826.
- [11] Liang G., Xu J., Bao S., Xu W., "Polyethylene/maleic Anhydride Grafted Polyethylene/Organic Montmorillonite", *European Polymer Journal*, No. 41, 2005, pp. 1115-1122.

خاک رس حاصل می‌شود. ترکیب با خواص مکانیکی بهینه برای ترکیب‌های با ماتریس PP و LLDPE به ترتیب شامل ۳/۹۶ و ۲/۱۲ درصد وزنی خاک رس است. استحکام ضربه ترکیب بهینه با ماتریس LLDPE نسبت به ترکیب با ماتریس PP بسیار بیشتر است، در حالی که مدول کششی ترکیب بهینه به ماتریس PP نسبت به ترکیب با ماتریس LLDPE بیشتر است. برای پیش‌بینی خواص مکانیکی نانوکامپوزیت‌ها با درصدی دلخواه خاک رس در محدوده ۷-۰، برای هریک از خواص مکانیکی مورد بحث براساس درصد وزنی مواد تشکیل‌دهنده ترکیب، ضرایبی به دست آمد که نتایج در جدول ۸ نشان داده شده است (ضرایب معادله خطی رگرسیون برای خواص مکانیکی).

۴- نتیجه‌گیری

در تهیه نانوکامپوزیت‌های با ماتریس PP و LLDPE به ترتیب استفاده از سازگاردهنده‌ای PE-g-MA و PP-g-MA مناسب است. افزودن نانوذرات خاک رس به هر دو ماتریس PP و LLDPE باعث بهبود استحکام کششی، استحکام تسلیم، مدول کششی و کاهش استحکام ضربه‌ای ترکیب‌های حاصل نسبت به پلیمر خالص می‌شود. البته افزایش مدول کششی ترکیب‌های با ماتریس PP نسبت به ترکیب‌های با ماتریس LLDPE بیشتر است. کرنش شکست نانوکامپوزیت‌های با هر دو ماتریس نسبت به حالت خالص پلیمرها کاهش می‌باید، البته کاهش کرنش شکست ترکیب‌های با ماتریس PP بیشتر است.

جدول ۸ ضرایب معادلات رگرسیون برای خواص مکانیکی

خواص مکانیکی	عامل ضریب	عامل ضریب	عامل ضریب	عامل ضریب
استحکام کششی	LLDPE	0/۲۳۸۶۴	PP	۰/۳۳۳۴۳۴
استحکام تسلیم	C15A	-۵۶/۱۳۶۷	pp×15A	-۲۲/۸۴۰۱
مدول کششی	LLDPE×C15A	۰/۶۲۸۲۹۲	15A	۰/۲۵۱۶۰
استحکام تسلیم	C15A	-۳۵/۹۲۸	pp×15A	-۲۵/۰۲۴۸
مدول کششی	LLDPE×C15A	۰/۳۹۱۶۹۷	15A	۰/۲۷۸۴۳۷
استحکام ضربه	C15A	-۳۶/۱۵۱۸	pp×15A	-۴۴۷۱/۳۳
استحکام ضربه	LLDPE×C15A	۰/۴۰۵۳۱۸	15A	۰/۱۵۹۸۵
استحکام ضربه	LLDPE	۰/۸۲۳۲۰۳	PP	۰/۲۰۳۸۲۳
استحکام ضربه	C15A	-۱۶/۳۵۹۱	pp×15A	-۲۰/۳۷۹۳
استحکام ضربه	LLDPE×C15A	۰/۱۵۷۳۴۱	15A	۰/۰۱۹۴۵۱۹

- Polymer Degradation and Stability*, No. 87, 2005, pp. 183-189.
- [16] Mittal V., "Polypropylene-Layered Silicate Nanocomposites: Filler Matrix Interactions and Mechanical Properties", *J Thermoplast Compos Mater*, No. 20, 2007, pp. 575-599.
- [17] Jafarinejad S., Ahmadi S. J., "Thermal Stability, Mechanical Properties and Solvent Resistance of PP/Clay Nanocomposites", *Applied Sciences*, No. 7, 2007, pp. 2480-2484.
- [18] Saraeian P., Golzar M., Jafari Amanabad S. H., "Experimental Study of the Effect of Nanoclay Modifier on Tensile and Bending Module of Polyamide/Nano Clay Nanocomposite", *Mechanics Modares*, No. 3, 2008, pp. 85-94.
- [12] Zhang J., Wilkie C. A., "Preparation and Flammability Properties of Polyethylene Clay Nanocomposites", *Polym Degrad Stab*, No. 80, 2003, pp. 163-169.
- [13] Yang T., Yuan H., Shaofeng W., Zhou G., "Preparation of Polypropylene/Clay Nanocomposites by melt 90 Ntercalation from Pristine Montmorillonite", *Polym. Adv. Technol.*, No. 14, 2003, pp. 733-737.
- [14] Araujo E. M., Renata B., Ahmada D., "Thermal and Mechanical Properties of PE/ORGANOCLAY Nanocomposites", *Thermal Analysis and Calorimetry*, No. 87, 2007, pp. 811-814.
- [15] Chungui Zh., Huaili Q., Fangling G., Shimin Zh., "Mechanical, Thermal and Flammability Properties of Polyethylene/Clay Nanocomposites",